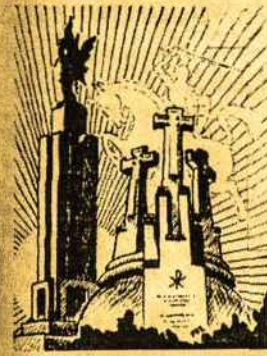


TĖVIŠKĖS AIDAI

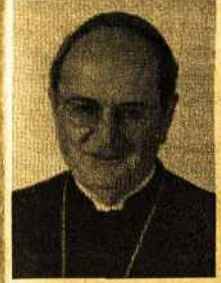
Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956

Nr 16 (2414) 2008 RUGSĖJIS - SEPTEMBER 3

This newspaper was mailed on Wednesday, September 3, 2008 (Next edition September 17) mgestautas@hotmail.com



Benediktas XVI į iškilmes Šiluvoje siunčia savo atstovą



Garbingajam mūsų Broliui,
Šventosios Romos Bažnyčios
Kardinolui J. MEISNERIUI,
Kelno arkivyskupiui

Jau artėja keturių šimtų metų sukaktis, kai liudijamas Dievo Motinos apsiareiškimas Šiluvoje, kuri yra Lietuvoje. Dar viduriniais amžiais šiame krašte pradėjo plisti Evangelijos žinia ir vaisingai skleisti Išganytojo malonės darbai. Vėliau minėtoje vietoje pastatyta Švč. Mergelės Marijos Gimimo šventovė, kad ten galėtų gausiai rinktis tikintieji, su pasitikėjimu prašysiantys Dangaus pagalbos tiek kūniui, tiek dvasiai. Pasakojama, kad 1608 metais keliems piemenėliams pasirodė pati Dievo Gimdytoja, ir tada katalikybė ėmė plėtotis su nauju užmoju. Bet vėlesniais amžiais ten iškilo tam tikrų sunkumų bei negerovių, kurios reiškė visišką priešiškomą katalikų tikybai.

Nūdien reikalai yra pagerėję, o Lietuvoje gyvenančios tautos Šventosios Romos Bažnyčios kardinolo Vincento Sladkevičiaus buvo pavestos Bažnyčios Motinos globai. Šį pavidimą ten lankydami patvirtino ir garbingasis mūsų pirmtakas Jonas Paulius II.

Tad teisinga, kad garbingojo Brolio Kauno arkivyskupo metropolito Sigito Tamkevičiaus SJ bei kitų Lietuvos vyskupų kvietimu bei raginimu būtų deramai iškilmingai paminėta anksčiau minėto įvykio keturių šimtmečių sukaktis, ypač rugsėjo 13-14 d. Šių iškilnių šventimas suteikia progą ir galimybę ne tik paminėti tą įvykį, bet ir sužadinti širdyse uolesnio tikėjimo dvasią.

Todėl siekdami, kad šios apeigos vyktų kuo didingiau ir veiksmingiau, nusprendėme nusiųsti prakilnų vyrą, kuris Mums atstovautų ir veiktų Mūsų vardu. Atkreipėme dėmesį į Tave, Garbingasis mūsų Broli, kuris esi visiškai tinkamas prisiimti šią tarnystę ir deramai ją atlikti. Tad didžiulio palankumo Tau skatinami skelbiame ir skiriame Tave, Garbingasis Mūsų Broli, YPATINGU PASIUNTINIU minėtoms iškilmėms švęsti.

Visiems dalyviams ir tenykščiams žmonėms išreiškiu Mūsų rūpestį, kad jie, atsidavimo Marijai paskatinti, kupini dvasinių vaisių, su atnaujintu uolumu laikytųsi maldingumo bei gerų darbų. Galiausiai norime, kad Mūsų vardu ir Mūsų galia suteiktum apaštališkąjį palaiminimą, kuris būtų tikras dangiškos apsaugos ir būsimų malonių ženklas.

Popiežius Benediktas XVI
Vatikanas, 2008-ųjų, ketvirtųjų
Mūsų pontifikato metų, liepos 3-joji diena

„Su Marija garbinti Dievą“

Šventasis Tėvas Benediktas XVI enciklikoje „Deus Caritas est“ sako:

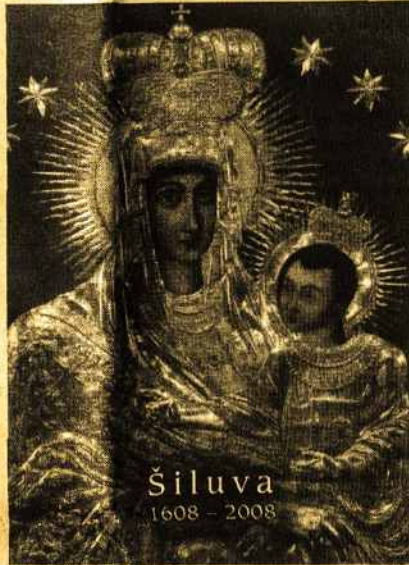
„Marija didinga tuo, kad nori aukštinti ne save, bet Dievą. Ji yra nuolanki: nori būti tik Viešpaties tarnaitė (plg. Lk 1, 38, 48). Marija žino, kad prie pasaulio išganyto gali prisidėti ne per savo darbus, bet atiduodama save veikiančiojo Dievo dispozicijai. Ji yra vilties moteris: tiktai dėl to, kad ji tiki Dievo pažadais ir laukia Izraelio išganyto, angelas gali prie jos prisitarti ir pašaukti lemiamai pasitarnauti šių pažadų labui. Ji yra tikėjimo moteris: „Laiminga įtikėjusi“, (Lk 1, 45), – sako jai Elzbieta. Tas „Magnificat“ – tarsi, taip sakant, jos sielos atvaizdas – aiškiai nuustas iš Šventojo Rašto siūtų, Dievo žodžio siūtų. <...> Ji, kaiba ir mąsto Dievo žodžiu, ir jos žodis kyla iš Dievo žodžio. Je to, matyti, kad jos mintys atitinka Dievo mintis, kad jos valia ir Dievo valia vieningos. Giliai perskverbia Dievo žodžio, ji galėjo tapti *iškilniųjų Žodžio motina*. Galiausiai Marija yra mylinti moteris. Kaip kitaip galėtų būti? Kaip tikinti ir mąstanti Dievo mintimis bei norinti to paties, ko ir Dievas, ji negali būti kitokia – tik mylinti“ („Deus Caritas est“, 41).

Marija mus labiausiai patraukia garbinti Dievą. Ji tokia žmogiškai artima, kad apmąstydami šiuos enciklikos žodžius nesunkiai galime juos pritaikyti kiekvienam švento ir kilnaus gyvenimo žmogui. Tai kartu giliausiai suvoktas mūsų žmogiškumas, kilniausiai išgyventa Dievo meilė, labai gyvenimiškas mūsų šventumo kelias, pats tikriausias Dievo garbinimas, teisingas maldingumas, tobuliausias krikščionio santykio su Dievu ir žmonėmis pavyzdys. Taip būdama artima Dievui ir mums, ji savo meile mums labai suprantamai papasakoja visą Evangelijos – Gerosios naujienos slėpinį. Ji padeda mūsų gyvenimą perkelti į Evangelijos puslapius ir tapti Jėzaus sėbuklingų darbų bei viso gyvenimo įvykių dalyviais. Padeda tapti tikrai į Dievą tikinčiais žmonėmis.

www.sielovada.org www.siluva.lt

Jėzaus kryžius ir Prisiikėlimo džiaugsmas gyviausiai įspaustas Marijos gyvenime ir širdyje. Tai dvi didžiausios tikėjimo ir gyvenimo patirtys. Panašiai ir mūsų Dievo garbinimas visu gyvenimu yra lydimas šių neperskiriamų patirčių. Ypatingu būdu Viešpaties kančios ir Prisiikėlimo slėpinyje dalyvaujame švėsdami Eucharistiją. Todėl krikščioniškas gyvenimas, talpinantis savyje kančią ir džiaugsmą, nuolat maitinamas Gyvenimo duona ir Dievo žodžiu, yra tikrasis žmogaus gyvenimas. Gyvenimas pagal Kūrėjo planą ir mintį. O ji, Dievo Motina, po kryžiumi Atpirkėjo valia ypatingu būdu tapusi ir žmogaus motina, yra tobuliausio žmogaus pirmavaizdis. Ji – Naujojo dangaus ir Naujosios žemės Motina, pačia kilniausia motinos širdimi mylinti visus šios žemės vaikus.

† Vysk. Jonas Ivanauskas,
Kauno arkivyskupijos augziliaras



Šiluva
1608 – 2008

Tikėjimo gydanti galia

Tuomet Jėzus tarė jai: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip prašai“.
Ir tą pačią valandą jos dukterį pasveiko /Mt 15, 28/.



Rytis Girkšnyš SJ.

Šio sekmadienio Evangelija pasakoja apie moterį, kuri gavo tai, ko tikėjosi ir atkakliai prašė. Ko mes tikimės gyvenime? Labai lengva tikėtis vien tik blogiausių dalykų. Visa tai tampa labai įprasta, natūralu ir savaime suprantama. Kai tikimės blogiausio, dažniausiai ir gauname tai, ko tikimės. Jei tikimės, jog žmonės su mumis bus nedraugiški, jie dažniausiai taip ir elgiasi. Jei tikimės, kad sveikata nepagerės, dažniausiai taip ir būna. Jei tikimės, jog

pagerejimo įvairiose gyvenimo srityse, atsiveriame didesnei Dievo palaimai.

Vienas mano mokinys gimnazijoje man dažnai užsimindavo, kad labiausiai bijo artėjančių mokyklos baigimo egzaminų. Jis buvo labai talentingas ir darbštus. Bet jį kasdien vargino didžiulė baimė. Jis dažnai mąstė apie tai, jog jis neišlaikys egzamino. Keletą kartų praeyti jis labai prastai atliko mokyklinius testus, nes baimė labai stipriai jį apvaldė. Jis

rezultatų. Tikėk, jog puikiai išlaikysi egzaminus. Tikėkis būti ramus ir stiprus per visą dieną.“ Po egzaminų aš jį vėl sutikau. Jis su džiaugsmu pasakojo, kad juos išlaikė labai gerai. Be to, jis jautėsi daug ramiau ir drąsiau, negu per visus savo ankstesnius testus mokykloje.

Kai kurie žmonės seniai vargsta su įvairiais trūkumais ir nesitiki, kad pagerės jų santykiai, jog sustiprės jų ar jų

Šimtas kilometrų pas Dievą, artimą ir savo širdį

Rugilė Kazlauskaitė - Lietuva



Beveik visi...

Žmogaus gyvenimas yra panašus į svogūno lukštą. Keistas palyginimas? Bet taip iš tikrųjų yra. Tai, ką vadiname savuoju aš, iš tiesų turi šimtus sluoksnių - darbai, mokslai, tikri ir netikri draugai, šeima, erzinantis kaimynų šuo, patinkančios knygos, mėgstama kava... - šis sąrašas galėtų tęstis iki begalybės. Esame įsupti į savo kasdieną, pareigas, netgi savo norus. Štai kodėl kartais reikia pasiryžti, įsimesti į kuprinę švartus kojines ir šventą raštą, pasakyti tėvams „išvažiuoju savaitei kažkur į Džukiją, jei skambinsit, neatsiliepsių, nes telefoną paims iki žygio pabaigos“ ir keliauti. Keliauti ne tam, kad įsmeigtum vėliavėlę snieguoto kalno viršūnėje, ne tam, kad prieitum kokį šventą daiktą ar vietą. Ne, keliauti reikia tam, kad nuluptum tuos šimtus sluoksnius ir rastum savo paties paprastą širdį.

Būtent taip: „Paprasta širdis“ ir vadinosi Vilniaus švč. Mergelės nekalto prasidėjimo parapijos vienuolių organizuojamas žygis, kuris prasidėjo Rūdiškėse rugpjūčio 3 d. ir baigėsi Varėnoje rugpjūčio 10d. Jo metu nuėjome daugiau nei šimtą kilometrų aplankydami Onuškę, Daugus, Senąją Varėną ir Nedzingę. Žygiui vadovavo penki ryškiais liemenėmis ir išmintimi išsiskiriantys vadovai, o paskui juos sekė pusšimtis žmonių iš visos Lietuvos. Bet ką nustebintų keliautojų įvairovės susirinkime iš daugybės skirtingų miestų ir miestelių - daugelis nė patys nežinodami, kas mūsų laukia, nepažįstantys vieni kitu. Ir be

abejo, kalbėdama apie organizavimą, privalau paminėti, kad pagrindinis kelionės organizatorius buvo Dievas - būtent jo valia labiausiai pasiklojėme kasryt žvelgdami į apniukusį arba giedrą dangų ir spėliodami, kas mūsų laukia kelyje, arba įžengdami į miestelį ir vildamiesi, kad mus ten pasitiks su karštais pietumis, o ne šakėmis.

Šis žygis tai ne nauja avantiūra, o jau septinta tokia kelionė. Ašėjau jau antrą ir tikriausiai paskutinį kartą, nes dėl norinčiųjų gausos tenka priimti tik tuos, kurie nebuvę arba buvę tik vieną kartą. Nors ne tik dėl žmonių skaičiaus. Dar ir dėl netikėto potyrio, kurį einantysis išgyvena. Kiekvieną rytą pabudavom šeštą ir sukalbėję malda, rikiuodavomės po du, kibdavomės į virvę ir išeidavom. Įveikdavom po 20-30 kilometrų, kol prieidavom miestelį. Pirmą valandą visad praleidžiama tyloje mąstant apie dienos temą ir savo gyvenimą - girdi tik paukščių čiulbėjimą ir žyvo gurgždėjimą po šimtu kojų. Tylos laikui pasibaigus prasideda linksmoji dalis - bendravimas. Apsišvalgai aplink, čiumpi už parankės mažiausiai pažįstamą ir tą, kurį labiausiai nedrąsu užkalbinti ir šneki su juo apie viską - nuo mėgstamų valgių iki religijos. Būtent paprasta, nuoširdi draugystė ir buvo pagrindinis žygio koziris prieš visus sunkumus - jei tu nori gerti - kitas duos

tau kad ir paskutinį vandens lašą, jei skauda kojas ar apima liūdesys - atsiras kas nors šalia, kas padės ranką ant peties ar užtrauks dainą ir padės tau užmiršti apie bėdas. Negaliu sakyti, kad aš nuėjau tuos kilometrus, mes kartu juos nuėjome. Kasdien įžengdavome į vis kitą miestelį. Tikriausiai visi skaitantieji įsivaizduoja tą vaizdelį prie kurio visi esam pripratę - būrį turistų, apsiginklavusių fotoaparatais, kurie

šlamščia sumuštiniais, eina miegoti į viešbučius. Ne, suklydote, brangūs skaitytojai. Piligrimai įeina tokie, kokie yra - nieko neturėdami. Tiesą sakant, net sunku apsaityti koks džiaugsmas apima, kai tave pasitinka švytintys žmonės, paruošę trijų patiekalų pietus ir suradę puikią vietą nakvynei. Už dyką, tiesiog iš geros širdies ir tikėjimo mumis. Galit patikėti? Šiais laikais, kada tave gali apgauti, net kai klausi kiek valandų, tokie stebuklai iš tikrųjų vyksta. O mes jiems mėgindavome atsidėkoti iš visos širdies giedodami šv. Mišiose, žengdami per bet kokį drovimą ar išdidumą ir eidami kviesti miestelėnų į šv. Mišias, rodydami vaidinimą. Žygio metu įsitikinom žmonės iš tikrųjų yra geri. Bet koks abejingumas ar šaltumas tai tik keli nevykę lukštai, kuriuos būtina trupinti.

Būtent tada, kai visi tie lukštai sutrupa - kai žinai, kad nieks negali suplanuoti tavo saugios ateities nė pusvalandžiui, kai užmiršti, koks šaunus ar nevykėlis buvai ar būsi, kai atrpanti tenkinti savo įnorius ir atvirai atsisukti į kitą - įgyji tai, dėl ko ir išėjai - paprastą širdį. Su tokia širdimi einama link šviesos, su tokia širdimi tave lydi Jis, su tokia širdimi pats negali patikėti, ką randi savo ir šalia einančio sieloje.



Vadovai. Pirmą iš kairės, sėdi Jūratė Kryžokaitė, piligrimė buvusi Australijoje.

Žinau, kaip banalu yra sakyti padėkas. Tai primena išsidažiusių žvaigždžių gramy apdovanojimuose žodžius. Vis dėlto, ačiū vadovams - atvirai sakau, vieniems išmintingiausių ir dvasingiausių žmonių, kokius man teko gyvenime sutikti, ačiū bendrakeleiviams, su kuriais dainavom „vyrų, baikit nesąmones“, dalinomės duona ir patirtais įspūdžiais ir žengėme koja kojon, ačiū visiems geriems žmonėms, kurie rūpinosi mumis, net nepasakius: „duokit vandens stiklinę, nes taip valgyt norim, kad neturim, kur nakvot“ (sesė Fausta). Dabar, vėl sėdėdama saugiuose namuose su katinu, kava ir visais kitais kasdienio gyvenimo džiaugsmais ir vargais, jaučiu, kad esu žymiai tikresnė nei buvau prieš žygi. Mes nuėjome šimtą kilometrų savo kojomis. Bet to nesulyginsi su tuo keliu, kurį įveikė mūsų sielos.



Žygiavimas

(Atkelta iš 1 psl)

Tikėjimo gydanti galia

profesinis gyvenimas. Tu dažnai kalbi vien tik apie gerus dalykus. Ar nebijai, kad vieną dieną gali susirgti, netekti gyvenimo džiaugsmo ar patirti kokią nors kitą didžiulę griūtį gyvenime? Atsakiau jai: „Kas gali mums nutikti, jei Dievas keliauja su mumis ir kovoja mūsų kovas? Gyvenu su tikėjimu, o ne su baime. Gyvenimas per trumpas, kad švaistyčiau jį, mąstydamas, kas blogiausia

man gali nutikti. Visa tai, ką turiu gyvenime, gavau vien tik todėl, jog tikėjauisi vien tik gerų dalykų.“

Šventasis Raštas dažnai mus moko tikėti Dievo galingu veikimu mūsų gyvenime: „Blogos žinios gauti jis nebijos, jo širdis tvirta, pasitikinti VIEŠPAČIU“ /Ps 112, 7/. Turime apsispręsti ir negyventi vien

tik bijodami blogų dalykų. Kai mums skauda šoną, pradėdame bijoti ir sau kartoti, kad tai tikriausiai vėžio ligos požymis. Kai girdime apie darbuotojų atleidimą savo organizacijoje, tuojau pagalvojame: „Tikrai kitas etatų mažinimas palies ir mane.“ Nebijokime blogos žinios ir tikėkime, kad viskas pasikeis. Kai gauname blogą žinią, kartokime: „Niekio bloga negali man nutikti, nes Dievas viską išmintingai tvarko ir man ruošia kažką nuostabaus. Žinau, kad jis palankus man ir viską keičia mano gerovei.“

Dažnai užplūsta mus tamsios mintys, kurios mums kartoja: „Tikrai nepasikeis mano bloga situacija. Tikrai jau nebeįsispręs ši problema. Jau seniai nematau jokio pagerėjimo.“ Nusikratykime šio melo. Tokios mintys tikrai ne iš Dievo. Visame Šventajame Rašte nesurasime tokių jo minčių, kurios keltų mūsų baimę, nusivylimą, liūdesį, nerimą ir pralaimėjimą. Neišvengsime sunkumų ir problemų gyvenime. Tačiau visada turime pasirinkimą. Galime neleisti, kad tos negandos, nesėkmės, įžeidimai valdytų mūsų mintis, tikėjimą ir elgseną. Jei ir nematome jokio pagerėjimo, tikėkime, kad mūsų laukia nauji pasiekimai, laimėjimai, blogai...

TĒVIŠKĒS AIDAI

TEL. 80 470 733 102

VISUOMENĖS VIRSMAI PADEDA RASTI ATSAKYMUS



„LAISVĖS UGNIS
ATEITIS
KARTOMS“

Sąskrydis „Su Lietuva širdy“ Dubysos slėnyje Ariogaloje šįmet buvo gausesnis nei pernai. Padaugėjo jaunimo. Vargu ar kur kitur pasaulyje galima stebėti tokį retą masinį renginį. Jo unikalumas pasireiškia ne tik dalyvių gausa, bet ir labai aiškia tautos sveiko demokratinio optimizmo demonstracija. Margaspalvis nesibaigiantis srautas pavergtos Lietuvos piliečių, bolševikinio okupanto pasmerktų sunaikinimui Sibiro tundrose, prie Lediniuotojo vandenyno ar katorginio vergiško darbo Gulago kankyklose, palengva teka į slėnį.

Kremliaus parengtuose masinio genocido planuose jiems nebuvo numatyta nei grąžinti nusavintą turtą, nei laisvę, nei leisti sugrįžti Tėvynėn. O jie, okupanto paniekintieji žilagalviai senoliai, pastarųjų vaikai ir vaikaičiai, eina oriai, ramiu žingsniu, nešdami vėliavas ir dainuodami skambias lietuviškas dainas.

Laisvės aukuro ugnį uždegė partizanų Didžiosios Kovos apygardos vadas, buvęs Gulago belaisvis A.Švendionis. Po to buvo iškeltos trys vėliavos: Valstybinė, Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio ir politinių kalinių bei tremtinių sąjungos.

Arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius aukojo šv. Mišias. Garbusis Ganytojas savo pamokslė pabrėžė, kad Ariogalos kasmetiniai suvažiavimai gydo žmonių sielas, bet čia pat priminė, jog įsikerojanti blygė - laisvė be atsakomybės - sprogdina visuomenės moralės pamatus.

Po trumpo Karinių oro pajėgų orkestro koncerto man buvo pavesta perskaityti Respublikos Prezidento Valdo Adamkaus sveikinimą sąskrydžio dalyviams. „Prasminga, kad Jūsų susitikimuose, lyg gyvame metraštyje, yra įamžinamos dabarties Lietuvos aktualijos, rūpesčiai ir džiaugsmas. Tikiu, kad Jūsų patirtimi įvertinti ir išbandyti nūdienos visuomenės virsmai padės rasti tikslesnius atsakymus į klausimus: Kokią Lietuvą kuriame? Kaip galėtume puoselėti ir stiprinti savo valstybę? Kaip įtvirtinti tautines ir pilietines vertybes, už kurias kovojo Laisvę mylinčios, nepriklausomą Lietuvą saugančios ir su savo Tėvyne širdyje suaugusios kartos,“ - kėlė klausimus Valstybės Vadovas.

Laisvės kovotojai, kovų dalyviai

amžiumi priartėję prie devintojo dešimtmečio slenkščio arba jį peržengę, puikiai atsimeina, kaip ir jų bendramišis Prezidentas, kad Antrosios Respublikos metais iki pat bolševikinės okupacijos, Lietuvoje buvo nuosekliai laikomasi tautinio-pilietinio ugdymo krypties ir krikščioniškosios moralės pagrindų.

Posovietinėje visuomenėje, po pusę amžiaus trukusios okupacijos, nepavyko sukurti ilgalaikės jaunimo pilietinio ugdymo programos, tačiau kodėl to nepadarius dabar? Tai ir būtų lengvai numanomas pats tikrasis atsakymas, kokią turėtume kurti Lietuvą, kaip ją puoselėti ir stiprinti.

Be to, tautinių ir pilietinių vertybių įtvirtinimui labai padėtų valdžios ir visuomenės suderintos pastangos rūpinantis Laisvės kovų atminties įamžinimu, apie ką rašoma antrame minėtos rezoliucijos skirsnyje. Ten paminėta pora svarbių pradinių darbų, būtent, „nedelsiant pradėti statyti paminklą Laisvei“ - sostinės Lukiškių aikštėje su Nežinomojo Laisvės kovotojo (kario, sukilėlio, partizano) kapu ir „deramoje vietoje pastatyti paminklą Partizanų Motinai.“ Gal tiksliau būtų - Laisvės kovotojų Motinai. Juk kovoję ir žuvo dėl Tėvynės laisvės ir kariai savanoriai, ir sukilėliai ir partizanai.

Rezoliucijos autoriai buvo įžvalgūs: juk kiekvieno sąmoningų piliečio pareiga - gerbti savo tėvus, o ypač Motiną. Tiek jaunuoliai, tiek merginos pirmąsias žinias apie pareigą ir meilę Šeimai, Gimtinei, Tėvynei gaudavo, o ir dabar gauna, būtent iš savo motinų. Minėtų vertybių puoselėjimą skatintų ir dešimt visuomeniniais pagrindais įsteigtų muziejų, kuriuose kaupiama ir saugoma „okupacinio periodo istorinė atmintis“. Apie tai rašoma kitoje rezoliucijoje.

Ir vainikuojantis atsakymas į bendrą Respublikos Prezidentui ir Ariogalos sąskrydžio dalyviams rūpimą klausimą slypi minėtos rezoliucijos trečiajame skirsnyje: „stabdyti šauktinių kariuomenės naikinimą ir savanorių pajėgų mažinimą, kol nebus“...sakinio užbaigta turėtų suformuoti Seimas. Juk

UGDYTI PILIETIŲ-ASMENYBĘ, ATSAKINGĄ UŽ TĖVYNĖS ATEITĮ

Edmundas Simanaitis

XX amžiaus totalitarinių režimų ryškiausias politikos bruožas buvo agresija. Jos padariniai - genocido akcijos. Be to, tai žiauriausi ir sunkiausi XX amžiuje įvykdyti karo nusikaltimai. Lietuva, kaip ir kitos sovietų ir nacių okupuotos šalys visa tai patyrė. Esame palengva sveikstanti posovietinė visuomenė. Paveldėtas iš sovietmečio palikimas, būdingas visoms tautoms, ištrūkimsi iš Sovietijos narvo. Kovo 11-osios Aktas nubrėžė tarptautinės teisės požiūriu menamą skiriamąją liniją, skiriančią okupuotos ir aneksuotos valstybės politinį statusą nuo statuso demokratinės valstybės, atkuriančios agresorių paneigtą valstybingumą. Tik laisvo apsisprendimo sąlygomis tauta gali būti saugi ir puoselėti savo kultūrą, vystyti ekonomiką, ugdyti sąmoningą šalies pilietį, jaučiantį atsakomybę už save, savo artimuosius ir už savo Valstybę.

Minėtasis Aktas liudija buvus Sąjūdžio programoje įrašytą geranoriško pasitikėjimo *prezumpciją*, kuri pasiteisino Atgimimo pradžioje ir pirmaisiais atkurimo nepriklausomybės metais. Visuotinio entuziazmo laikotarpis gavo dainuojančios Revoliucijos pavadinimą. Nedidelei beginklei tautai tai buvo vienintelis būdas taikiomis priemonėmis atlikti epochinį žygdarbį - atkurti valstybingumą. Sąjūdis, reikšdamas Tautos valią, tai atliko stebėtinai išradingai, balansuodamas tarp gerai žinomų Rytų agresoriaus ketinimų išlaikyti grobį, Vakarų didžiųjų politikų atsargaus patarinėjimo netrukdyti Sovietijos prezidentui M.Gorbačioviui užbaigti perestrojką, ir gebėjimo sutelkti Vakarų pasaulio visuomenės dėmesį į jau beveik pamirštą Lietuvos laisvės bylą.

Minėtą juridinę liniją Lietuva ir jos gyventojai peržengė, vaizdžiai kalbant, per vieną naktį. Milicija nusisegė nuo kepurės penkiakampę ir, prisisegusi Vytį, tapo policija. Sovietiniai teisėjai tuojau pat pavirto Lietuvos Respublikos teisėjais. Kolūkių pirmininkai buvo palikti pirmininkauti ir toliau. Mokyklų direktoriai, o ir visi kiti pedagogai, taip pat liko savo vietose. Suprantama, kad valstybės pareigūnų, ūkininkų vadovų, tarnautojų mąstysena, patirtis ir įgūdžiai staigiai pasikeisti negalėjo. Švietimo srityje paistalai apie „šviesų komunizmo rytojų“ bankrutuojančio „brandaus socializmo“ sąlygomis buvo palengva keičiami kosmopolitinėmis nuotakomis.

Nepriklausomybės sąlygomis švietimas netapo vidaus politikos prioritetu, nors apie tai buvo rašoma ne tik Sąjūdžio dokumentuose. Prezidentas V.Adamkus prieš dešimtį metų inicijavo „Švietimo gaires“, tapusias Valstybės švietimo strategijos 2003—2012 m.m. pagrindu. Buvo manoma, kad tokiu keliu

Sugriautos valstybės atkūrimas vyko visais frontais. Šiandien drasiai galima teigti, kad Lietuvos valstybingumo atkūrimas prilygo stebuklui. Gruzijos įvykiai tai akivaizdžiai patvirtina. Tie patys agresijos scenarijai buvo parengti ir Lietuvai. Jų taikymas visada baigdavosi Kremliaus strategų pralaimėjimu. Lietuvai tapus NATO ir Europos Sąjungos nare, valstybės sienų saugumo reikalai pasitaisė. Turime patikimą garantą, bet vidaus politikoje akivaizdi „artimojo užsienio“ destruktivi įtaka. Ypatingas vaidmuo tenka ekonomikai, tarptautiniams ir kultūra. Pastaroji neatsiejama nuo visuomenės pilietinės brandos lygmenis.

Antrosios Respublikos laikų kaimą okupantas griovė ir naikino sistemingai, atimdamas iš ūkininkų privačią nuosavybę: žemę, gyvulius, padargus, ištremdamas darbdžius, sąžiningus žemdirbius į Sibirą. Kaimas nuo seno buvo lietuvių šaknų ir tautinės savivokos puoselėtojas. Doro darbo samprata ir visuomenės moralė plaukė iš privačios nuosavybės statuso, papročių teisės ir rėmėsi iš kartos į kartą perduodamomis dorovinėmis vertybėmis. Kaimiečiai, prievarta suvaryti į kolūkius, palaipsniui prarado asmeninės atsakomybės už savo darbą sąvoką.

Prichvatizacijos vėjus, bankų išvogimas, žiniasklaidos perėmimas leido buvusiai sovietmečio nomenklatūrai susigrąžinti ir politinę valdžią. Tokiomis sąlygomis kultūrinis gyvenimas ir pilietinės visuomenės ugdymas nebuvo visaverčiai vykdomas. Tačiau būtų klaida neigti pasiekimus. Dvasinio gyvenimo erdvėje ryškus stiprėjantis Bažnyčios vaidmuo. Pašigendama tautinės kultūros naujovių, kurios tapo natūralia atsvara iš Vakarų plūstančiai *popkultūrai*. Laisvės kovotojų - karių savanorių, Gulago belaisvių ir Sibiro tremtinių gretos retėja.

Džiugu regėti jaunimo iniciatyvas ir susidomėjimą laisvės kovų istorija. Tai liudija Ariogalos tradicinis renginys „Su Lietuva širdy“. Prieš porą metų jo motto skambėjo kitaip: „Laisvės ugnis ateities kartoms“. Dubysos slėnis sutraukia žmones iš visų Lietuvos kampelių. Susirenka ne tik okupanto represijas patyrusieji piliečiai, bet ir gausūs būriai jaunimo. Kelia pasigėrėjimą entuziastų studentų išvykos tremtinių keliais - „Misija Sibiras“. Tai labai efektyvi pilietinio ugdymo priemonė. Deja, to negalima pasakyti apie aukštąsias mokyklas, iš dalies ir apie vidurinio mokslo įstaigas. Nėra abejonės, kad Valdovų rūmai atvers duris svečiams iki pagrindinių Tūkstantmečio šventinių renginių. Istorikų nuomone čia buvo pirmoji mūrinė pilis Lietuvoje, susijusi su 1251m. Mindaugo krikštu ir 1253m. vainikavimu karaliumi. Didysis kunigaikštis Gediminas iš Vilniaus pilies rašė ir siuntė į Vakarus laiškus. Iš čia Algirdas šalį valdė, o Jogaila ir Vytautas 1387m. paskelbė trečiąjį Lietuvos krikštą. Be abejo, bus paminėtas ir pats pirmasis Lietuvoje kunigaikštis



Pranešimas

Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministras Petras Vaitiekūnas 2008 m. liepos 15 d. pasirašė konsulinį notą dėl Adelaidės konsulato jurisdikcijos prijungimo prie Generalinio konsulato Melburne.

Dabartinė Generalinio konsulato Melburne jurisdikcija apima Viktorijos, Tasmanijos, Pietų Australijos, Vakarų Australijos valstijos ir Šiaurės teritoriją.

Generalinio konsulato Melbourne adresas:

Andrius Žilinskas
Garbės generalinis konsulas
Lietuvos Respublikos Generalinis konsulas
56 Somers Street
Burwood, Victoria 3125
AUSTRALIA
Tėl: (03) 9808 8300
Faksas: (03) 9808 8300
E-paštas: litconmelb@bigpond.com

Andrius Žilinskas

Lietuvos Respublikos Garbės generalinis konsulas Australijoje



Pranešimas

Lietuvos Respublikos Seimo rinkimai

Šių metų spalio 12d. vyks Seimo rinkimai Lietuvoje. Pagal Lietuvos Respublikos Seimo rinkimų įstatymą LR piliečiai, nuolat gyvenantys arba rinkimų metu esantys ne Lietuvoje, balsuoja Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse ir konsulinėse įstaigose. **LR piliečiai, gyvenantys ar lankantys Viktorijos, Tasmanijos, Pietų Australijos, Vakarų Australijos valstijas ir Šiaurės Teritorijoje, galės balsuoti spalio 12d. nuo 11.30 iki 14.00 val. Melburno Lietuvių Namų bibliotekoje. Aukščiau minėtų valstybių piliečiai, kurie negalės atvykti balsuoti į Lietuvių Namus šią dieną, galės balsuoti paštu.**

Lietuvos Generalinis konsulas Melburne ruošia išankstinį rinkėjų sąrašą. Prašome visus LR piliečius, kurie nuolat gyvena Viktorijos, Tasmanijos, Pietų Australijos, Vakarų Australijos valstijose ir Šiaurės Teritorijoje, ir piliečius, kurie gyvena Lietuvoje, bet rinkimų metu bus anksčiau minėtose valstijose arba teritorijoje, Australijoje, kreiptis į Lietuvos Respublikos Generalinį konsulatą Melburne. Taip pat prašome tų, kurie nebus anksčiau per Seimo arba Prezidento rinkimus registruoti LR Generaliniame konsulate Melburne palikti žinutę tel. (03) 9808-8300 arba siusti laišką e-paštu: litconmelb@bigpond.com su vardu, pavarde, adresu, asmens kodu, paso numeriu and telefono numeriu.

Pagal Lietuvos įstatymus balsavimas nėra privalomas, tačiau balsuoti yra kiekvieno lietuvių pareiga ir privilegija.

Andrius Žilinskas

LR Garbės generalinis konsulas Australijoje

TRUMPAI...

Partija Tvarka ir teisingumas išieviams siūlo jauną politiką Artėjant rinkimams pradėdame seriją interviu su patyrusiais bei pradedančiais politikais besibalotiruojančiais į Seimą Vilniaus Naujamiesčio apylinkėje. Būtent į ją suplaukia visi užsienyje esančių Lietuvos piliečių balsai, tad norime pristatyti visus kandidatus, kad žinotumėte iš ko galite rinktis. Pirmasis mūsų akiratyje - dvidešimt devynerių metų partijos Tvarka ir teisingumas (anksčiau liberalai demokratai) kandidatas Andrius Mazuronis. Jis gimęs ir užaugęs Šiauliuose, 2003 metais Vilniaus Gedimino technikos universitete baigė statybos inžinieriaus magistro studijas. Šiuo metu dirba UAB „Kindis“ statybos direktoriumi. Vedęs, su žmona Laura turi du vaikus - Kają ir Artą. Mėgsta lauko tenisą bei važinėti motociklu.

Į Seimą - per internetą (video)

Panašu, kad per šiuos Seimo rinkimus kaip niekad iki šiol plačiai bus išnaudojamos interneto galimybės. Matyt, dėl kelių priežasčių - internetas kasdieniame lietuvių gyvenime darosi vis populiariesnis, uždraudus politinę reklamą televizijoje tenka ieškoti naujų agitacijos formų, be to, norint pasiekti užsienyje gyvenančius rinkėjus - internetas labai patogus įrankis.

www.lietuviams.com

VISUOMENĖS VIRSMAI PADEDA RASTI ATSAKYMUS

(Atkelta iš 3 psl)

neteisybe, nusvyra rankos ir prarandama viltis" randa atspindį rezoliucijoje „Dėl Laisvės kovų dalyvių ir tremtinių socialinių garantijų.“ Tai kreipimasis į Seimą ir Vyriausybę, kuriame prašoma „padidinti nukentėjusių asmenų valstybinę pensiją iki 250 lt.“, sudaryti sąlygas ligotų buvusių politinių kalinių ir tremtinių nemokamam dviejų savaitių gydymui vieną kartą per metus: vaistų ir medicininių protezų kainą kompensuoti ne mažiau kaip 80 proc.“. Rezoliucijoje raginama „pradėti derybas su Rusijos federacijos vyriausybe dėl kompensacijų už tremtyje ir lageriuose prarastą sveikatą“ ir dėl atlyginimo už priverstinį darbą.

Prezidentas mini Lietuvai, visoms sovietų represijas patyrusioms valstybėms ir visai Europos Sąjungai išskirtinės svarbos akcentą: „Šiais metais minime didžiausios 1948-ųjų metų tremties šešiasdešimtmetį. Šios skaudžios datos atminimas ir pagarba visiems nuo sovietų okupantų žuvusiems Lietuvos piliečiams pareigoja, kad istori-

šiai įvykdyti genocido ir karo nusikaltimai nėra Tarptautinio teismo vienodai įvertinti ir pasmerkti, kalbėti apie teisingumo sampratą ir būklę Europos Sąjungos erdvėje labai problematiška. Gaila ir gerokai apmaudu, kad Ariogalos sąskrydyje buvo praleista proga paskelbti tuo klausimu atskirą rezoliuciją.

Suvažiavo programa buvo įvykdyta. Jos nesuardė grupelės ultraradikalų, vadinamųjų „murzininkų“, provokacija su nacių svastiką primenančiomis vėliavomis. Atrodo, kad šiai provokacijai buvo rengtasi iš anksto. Tarp sąskrydžio dalyvių buvo keli rėkšmingi provokatorių talkininkai, bandžiusieji ginti įsiveržėlius. Po trumpo susitumdymo provokatoriai buvo išstumti iš aikštės. Nekviestiems „svėčiams“, o tuo labiau provokatoriams, šeimininkas visada parodo duris. Esant reikalui pasikviečiama ir policija. Keista, kodėl ji neužkirto kelio provokatoriams?

Valstybės. Vedęs, su žmona Laura turi du vaikus - Kają ir Artą. Mėgsta lauko tenisą bei važinėti motociklu.

TRUMPAI APIE SPORTĄ...

Lietuvos sportininkams, laimėjusiems medalius, treneriams, gydytojams bus išmokėta 2 mln. 755 tūkst. litų premijų.

Sidabro medalius iškovojo buriotojai Gintarei Valungevičiūtei ir penkiakovininkui Edvinui Krugolco, gaus po 350 tūkstančių litų.

Bronzo medalius pelnė Mindaugui Mizgevičiui ir penkiakovininkui Andriej Zadneprovski, skirta po 265,5 tūkstančių litų.

O ketvirtą vietą Penkine laimėjusiems krepšinio rinkinei skirta 960,5 tūkstančiai litų.

Šaulėi Dainai Gudžinevičiūtei ir boksinkerui Jarošaviui Jakšto, bus išmokėta po 105 tūkst. litų. **Dviratininkei** Vilijai Sereikaitei - 70 tūkst., **imtynininkui** Mindaugui Ežerskiui - 52,5 tūkst., **dviratininkei** Simonai Krupeckaitėi ir **irkluotojui** Mindaugui Griškonui - po 35 tūkst. litų. **Liet. Inf.**

Gilia užuojautą visiems krepšinio sirgaliams dėl Lietuvos olimpinės krepšinio komandos skausmingo sutriuškimo Beidžinge, pralaimėjus australams santykiu 75 - 106. Net ir australai nesitikėjo tokio laimėjimo, lietuvių komandai trūškinant gan stiprias komandas.

Birutė ir Vytautas

UGDYTI PILIETĮ-ASMENYBĖ, ATSAKINGĄ UŽ TĒVYNĖS ATEITĮ

(Atkelta iš 3 psl)

Kosčiūškos vadovaujamą 1794m. sukilimą, ir po trečiojo Lietuvos-Lenkijos valstybės padalinimo 1795 m., Lietuva buvo prijungta prie Rusijos imperijos.

Tai labai prasminga ir reikalinga dovana visuomenei. Reikia tikėtis, kad rūmuose rasis vietos ir kunigaikščio Netimero krikštui 1009m. Būtent, tais pačiais metais žuvo vienuolis Bonifacijus, o šis įvykis aprašytas Kvedlinburgo analuose, naminint pirmą kartą Lietuvos vardą.

nepralenciančios populiarumu Victor Hugo ar Levo Tolstojaus aprašytų anų laikų visuomenę sukretusių istorinių įvykių?

Valstybės sostinėje tik šiais metais buvo deramai nusilenkta Himno autoriui dr. Vincui Kudirkai, bet ... paminklas dar iki galo neužbaigtas. Tiesiog neįmanoma suvokti, kodėl reikia agituoti ir raginti aukštusios valdžios pareigūnus ir sostinės savivaldos lyderius jau visą dešimtmetį negebančius su-

Laiškas redakcijai

Gerb. Redaktoriai, prašome išspausdinti Pensininkų partijos (PP) Vilniaus skyriaus nuomonę labai aktualiu mūsų visuomenei klausimu dėl "Sodomos ir Gomoros" sudarytojos dr. R. Gajauskaitės nepagrįsto puolimo.

MES UŽ LIETUVIŠKĄ ŠEIMĄ

Pensininkų partijos Vilniaus skyriaus pirmininkas Šarūnas Valentinavičius.

Lietuvis lieka lietuviu ir per šeimą perduoda tautinę gyvybę, savimonę ir saviraišką ateities kartoms. Lietuviška, kaip ir bet kurios kitos tautos, šeima yra tos tautos gyvybės versmė bei kultūros lopšys. O per tautinę kultūrą įgyja tarptautinį pripažinimą ir bendravimą.

Visais laikais ir visos tautos puoselėjo šeimas kaip valstybingumo pamatinę dalį, visais laikais žmonija puoselėjo ir ugdo dorą šeimą, nes pasaulio ateitis - tai vaikai, - pagrindinis šeimos tikslas bei visuomenės vystymosi garantas. Ir visais laikais buvo smerkiama bei baudžiama paleistuvystė, kaip visuomenės vystymosi stabdys, nės amoralumą visada lydi mirtis - ar tai būtų sifilis, ar AIDS...

„Lygių galimybių“ bei „mažumų“ apsaugos įstatymais prisidengę iš senųjų demokratinų valstybių plūstelėjo į Lietuvą ne tik pagalba, bet ir „danajų dovanos“. Tai homoseksualais besivadinančios grupės, „kitos orientacijos“ moralę praktikuojantys bei skleidžiantys priešingas tautos paprotiniams principams ideologija. Seksualumo atskyrimas nuo dorovės - tai atvira asmens demoralizacija. Deja, jau paplitusi Lietuvoje tiek spaudoje, tiek pramogų sferoje, tiek gyvenime.

Na, į abejotino turinio spektaklius, filmus ar koncertus galima neiti. TV laidas išjungti. Sekso žurnalų ir knygų - nepirkti. Tačiau turime konstatuoti faktą, kad mūsų aplinka jau perpildyta vienapuse sekso informacija ir „Lygių galimybių įstatymas“ akivaizdžiai pažeidinėjamas tradicinės šeimos interesų atžvilgiu.

Pavyzdžiui, sekso parduotuvėse priskaičiuojama iki keletos šimtų leidinių (žurnalų, kasečių ir pan.), kurie laisvai parduodami mūsų jaunimui, nors jų turinys neatitinka Lietuvos socialinės situacijos bei krikščioniškos kultūros ypatybių. Svarbiausia, kad „lygių galimybių“ bei „mažumų“ įstatymai ir jų vykdymo programos lyg ir pažeidžia tėvų teises auklėti savo vaikus pagal savus įsitikinimus. Valstybė nepadeda tėvams, kad jų vaikų nepasiektų informacija ir propaganda, priešinga jų šeimose ugdomoms vertybėms.

Susirūpinę esama padėtimi bei grėsiančia dar labiau komplikuota ateitimi, pilietiškausia visuomenės dalis piketavo prie Seimo, „Šeimos koncepcijos“ svarstymo metu, reiškė savo nuomonę raštu. Vienok, publikacijų spaudoje įvairovė nerodė tikrojo demoralizacijos apimties vaizdo, todėl buvo nuspręsta surinkti visus rašinius, publikacijas ir duomenis apie homoseksualus praityje, jų teisinį reglamentavimą kvaičioja valstybės

publikuota Lietuvos leidiniuose! Tada šie duomenys nebuvo įvardinti nei kaip diskriminuojantys, nei kaip kurstantys, ir niekam neužkliuvo! Todėl knygelė ir buvo sudaryta, remiantis šiomis publikacijomis.

Kitokia medikų nuomonė nei pačių homoseksualų apie save, buvo išsakyta ir apsvaustyta LR Seime specialioje Tarptautinėje konferencijoje 2007 metų rudenį. Pasisakę pasaulio šalių (Prancūzijos, Austrijos, JAV, Estijos, Latvijos ir Lietuvos) specialistai ir praktikai tik patvirtino pateiktą svarstyti ir vėliau priimtos tradicinės šeimos koncepcijos teisingumą. „Sodomos ir Gomoros“ knygelėje išdėstyti duomenys sutampa su konferencijos medžiaga bei remia tradicinę šeimos koncepciją.

Pažymėtina, kad LR Konstitucija teikia prioritetą dorovei, netgi leisdamą apriboti kitų piliečių laisves tos dorovės išsaugojimo labui. Todėl labai abejotinas yra „Tolerantų“ pareiškimas prokuratūrai dėl „kitų orientacijų“ diskriminacijos ar neapykantos. Pažymėtina, kad teisės mokslų daktarė R.Gajauskaitė buvo LR Seimo narė tuo metu, kai buvo ruošinama ir priimama LR Konstitucija.

Antra vertus, homoseksualai patys provokuoja visuomenę savo elgesiu, stengdamiesi asmeninių intymų gyvenimą padaryti viešu, ir tuo pažeidžia tradicinę dorovę. Tai siekia demonstracijų, tai propagandinio automobilio kursavimo, tai vaivorykštinės vėliavos iškabinimo. Tačiau kukliai nutylint, kad AIDS - gėjų liga, kaip ir sifilis - prostičių... Beje, ir gamta nesutinka su „Lygių galimybių įstatymu“, nes AIDS - nepagydoma. Paradoksus (kitas orientacijas) kuria visuomenė, o gamta be jokių išlygų juos taisto. Ir taisto brangiausia kaina - mirtimi.

Homoseksualizmas - tai Tautos naikinimas. Dr. R.Gajauskaitės sudaryta knygelė - tautines-patriotines pažiūras palaikantis leidinys. Tai tradicinės lietuviškos šeimos išsaugojimo abecėlė. Tai valstybės išsaugojimas, atmetant bet kokius viršvalstybinės Konstitucijos variantus ar kitokį diktatą iš bet kurios užsienio šalies, virš valstybinės institucijos ar tarptautinės organizacijos pusės. Šioje knygelėje būtent parodyta, kaip įvairios ES institucijos įtakoja Lietuvos vidaus reikalus, keičiant įstatymus ne Tautos labui, bet tarptautinės gėjų organizacijos (ILGA) naudai.

Šiuokart Lietuvos pilietinei visuomenei paviko paremti tradicinės

PLB ir PLJS Pirmininkų Suvažiavimas Lietuvoje 2008



Iš k: Birutė Prašmutaitė (Australijos LB KV pirmininkė), dr Regina Narušienė (JAV ir PLB Valdybos pirmininkė), Joana Kuraltė (Kanados LB pirmininkė)

Birutė Prašmutaitė
2008 rugpjūčio 13d, Vilnius

PLB suvažiavimas įvyko rugpjūčio 10 iki 12 dienomis. Visi dalyviai dalyvavo Šv. Mišiose Vilniaus Katedroje, kurias laikė Prelatas Edis Putrimas, užsienio lietuvių katalikų sielovados vadas. Skaitymą atliko PLB pirmininkė dr Regina Narušienė. Pavakaryje keliavome autobusu į Trakų miestelį kur suvažiavimas įvyko Trasalio verslo, sveikatingumo ir pramogų centre. Sekmadienio vakare buvo iškilmingas atidarymas ir vakarienė. Suvažiavimą sveikino garbės svečiai LR Seimo pirmininkas Česlovas Juršėnas ir Kardinolas Audrius Bačkis. Vaivos Vėbraiūtės parašyta paskaita "Kas yra Lietuvių Bendruomenė" buvo perskaityta, o po to vyko vakarienė ir programa su šokiais grojant Punsko folkloro ansambliui "Klumpė".

Į suvažiavimą atvyko LR Prezidentas Valdas Adamkus. Jis pasisakė, kad nedalyvaus prezidento rinkimuose ir kiek ilgiau kalbėjo apie dvigubos pilietybės klausimą. Jeigu įvyks referendumas šiuo klausimu, jis pažadėjo raginti Lietuvos žmones balsuoti už teisę į dvigubą pilietybę.

Suvažiavime įvyko penki posėdžiai. Pirmoje sesijoje PLB Valdybos narė Inga Lanchas iš Prancūzijos pranešė apie Lietuvos 1000-mečio jubiliejų įskaitant Dainų Šventę "Amžių Sutartinė", projektą "Netikėčiausi susitikimai", planus apie Vilnius-Europos kultūros sostinės ir Bendruomenės archyvus. Visi kraštai buvo prašomi pranešti kaip jie

tūkstantmetį. Aš turejau progą pranešti, kad Tomo Vaisietos kelionė su programa Australijoje įvyks 2009 kovo mėnesį, kad numatoma išleisti dr Liudos Poppenhagen parašyta knyga apie Australijos lietuvius, ir kad siunčiame Australijos lietuvių leidinių ir CD bei DVD kolekciją į Nacionalinį Muziejų dalyvauti Lietuvos vardo paminėjimo parodoje. Apie kultūros reikalus buvo pakviestas duoti pranešimą Marius Jovaiša, kuris jau Australijoje, Estijoje, Latvijoje, Lenkijoje ir Ispanijoje turėjo savo nuotraukų "Neregėta Lietuva" parodas. Knyga jau išleista šešiomis kalbomis. Per sekančius metus, paroda apkeliaus Argentina, JAV, kitas Europos šalis ir net pasieks Japoniją.

Dr Regina Narušienė kalbėjo apie Valdovų Rūmus ir Lietuvių Bendruomenės vėliavą, kurios bus įstatytos Valdovų Rūmuose. Pranešiau, kad rugpjūčio viduryje baigiasi Australijos LB vėliavos konkursas. Tikimės turėti vėliavą AL Dienose Sidnėjūje. PLB finansai - kraštai buvo raginami perduoti savo dalį nario mokesčio. Ta proga įteikiau Australijos mokesčių dalį. Per suvažiavimą maždaug penki kraštai atsiskaitė. Trūksta apie \$7000 išlaikyti PLB atstovybę Lietuvoje. Toliau kalbėjo PLB valdybos nariai prelatas Edis Putrimas apie Pasaulio lietuvių dieną Šiluvos jubiliejūje rugsėjo 15-tą dieną ir Dalia Giedrimienė apie PLB Socialinių reikalų komisiją. Svečias dr Eugenijus Jovaiša pranešė apie elektroninę ekspoziciją 1000 jubiliejui ir prašė visų kraštų bendruomenės pristatyti elektroninių iliustracijų politinei daliai į kurią įeina išeivijos veikla. Tą reikia atlikti iki lapkričio 1-mos dienos.

PLB ir PLJS Pirmininkų Suvažiavimas

(Atkelta iš 5 psl)

Lietuvoje 2008



Suvažiavime kalba Lietuvos Prezidentas Valdas Adamkus

Inga Lanchas ir Kultūrinių reikalų komisija daug darbo įdėjo bandant surasti erdvę kur būtų rodoma paroda apie plačią PLB kraštų veiklą ir jos nueitą kelią per paskutinius 60 metų. Šiuo metu tariausi su kardinolu Bačkiumi ir Vilniaus miesto savivaldyba, gauti Katedros aikštę dėl Pasaulio Lietuvių parodos. Paroda veiks per PLB Seimą, kuris įvyks po Dainų Šventės Vilniuje. Kiekvienam kraštui bus paskirta vieta ir reikės ALB Krašto valdybai atrinkti istorinės medžiagos, ypatingai nuotraukų, iš visų apylinkių.

Antras posėdis prasidėjo PLJS Valdybos Pirmininko Stasio Kuliavos pranešimu apie PLB ryšius su Jaunimo Sąjunga. Buvo įdomu su juo pasikalbėti ir sužinoti, kad jis pirmą kartą dalyvavo jaunimo kongrese Australijoje.

PLB Valdybos narys Petras Maksimavičius kalbėjo apie spaudą ir informaciją, įskaitant ir žurnalą "Pasaulio Lietuvių", kurio redaktorė sakė, kad yra apie 700 prenumeratorių iš viso pasaulio. Po JAV yra Australijos lietuviai. Per suvažiavimą žurnalą užsisakė dar 13 prenumeratorių.

PLB Valdybos narė Loretą Paulauskaitė kalbėjo apie švietimo programas, įskaitant "Draugystės Tiltą", kuris įvyko ketvirtą kartą, šį kartą Ispanijoje, XIV Mokslo ir Kūrybos Simpoziumas, sąsiuvinį "Mano šeimos kilmės medis" kurį ALB KV persiuntė Australijos lietuvių mokykloms, lituanistines stovyklas "Lietuvos Atgaja 2008" ir mokytojų pedagoginio darbo stažo pripažinimas.

Posėdį užbaigė pranešimu iš TMID direktoriaus Antano Petrausko. TMID'as visiems krastams padonavo knygą apie TMID'o veiklą ir DVD "karaoke" lietuviškai.

Trečiajame posėdyje buvo kalbėta apie visuomeninius reikalus. Dr Regina Narušienė davė pranešimus apie - dvigubą pilietybę ir PLB poziciją. - siekti iteisingi

Adelaidę lapkričio 20-tą dieną, tada aplankys Melbourną ir išplauks iš Sydney į Auckland 2009 sausio pirmą dieną. Kelionė laivu užsibaigs Klaipėdoje Liepos 6-tą dieną. Parsivešiu DVDs apie buruotojus išdalinti miestams. Reikės ruošti buruotojus sutikti ir pavaišinti.

Trečiasis posėdis baigėsi su pirmu regioninių posėdžiu. Lietuvių bendruomenės yra paskirtos į keturis regionus, Europos Kraštai kuriam vadovavo Dalia Henke iš Vokietijos, Rytų kraštai, vadovė Birutė Nenartavičiūtė iš Rusijos, Pietų Amerikos kraštai, vadovas prel. Edis Putrimas ir ketvirta grupė į kurią įeina Australija kartu su JAV ir Kanada (Japonijos ir Naujos Zelandijos LB nedalyvavo) kuriai vadovavo Angelė Vaičiūnienė iš Kanados.

Visi regioninių vadovai yra PLB Valdybos nariai ir metų eigoje palaiko ryšius su savo kraštais. JAV, Kanados ir Australijos posėdyje buvo nutarta, kad Kanados ir JAV LB kartu bandys įgyvendinti tris projektus jaunimui būtent organizuoti trumpas stažuotes Lietuvoje (jau daroma trečius metus), Kalbos ir Vadovavimo kursus. Projektai bus pristatyti per Mokslo ir Kūrybos Simpoziumą, kuris įvyks lapkričio mėnesį JAV.

Antra kalbėta tema buvo apie LR pasus. Naujausiomis žiniomis pranešta, kad reikia įrodyti, kada asmuo arba jų tėvai išvyko iš Lietuvos. Australijos pilietybės dokumentas turbūt užtektų tą įrodyti. Gale rugpjūčio, PLB Valdyba išsiųs visiems kraštams valdžios reikalavimus dėl pasų gavimo.

Rugpjūčio 12-tą dieną, suvažiavimo darbotvarkė pasikeitė tuo, kad pradėjome



Regioninio posėdžio dalyviai iš JAV, Kanados ir Australijos

Mūsų posėdyje dalyvavo Daiva Briedienė, Lietuvių Namų direktorė Vilniuje. Ji pranešė, kad mokykloje dabar yra virš 200 mokinių.

Kalbėjomės apie tai kaip mes savo krašte ruošiamės atšvęsti Lietuvos 1000-metį. Aš kalbėjau apie ALB projektus įskaitant Tomo Vaisietos koncertų kelionė kovo mėnesį, apie Australijos lietuvių išleidžiamą knygą, Australijos lietuvių leidinių siuntimą į Lietuvos vardo paminėjimo parodą ruošiamą Vilniuje Nacionaliniame Muziejuje, bei kitas idėjas, kurias Lilija Kozlovskienė pristatė ALB pirmininkų suvažiavime.



Suvažiavimo atidaryme pasirodė Punsko Folkloras "Klumpė". (Čia jų bugnininkas)

Paskutinis penktasis suvažiavimo posėdis buvo diskusijos ir rekomendacijų rašymas bei jų priėmimas.

Rekomendacijos buvo:

Paremti XIII Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą, kuris įvyks Pietų Amerikoje 2009-ųjų metų gale ir pradžioje 2010 metų;

Kraštų LB skleistų informacijos apie LR Seimo ir Prezidento rinkimus ir skatintų savo krašte gyvenančius LR piliečius dalyvauti rinkimuose;

Savo kraštuose praveisti lėšų telkimo vaju iki 2008 gruodžio pabaigos paremti PLB valdybos veiklą;

Skatinti bendruomenės narius užsiprenumeruoti "Pasaulio Lietuvių";

Kreiptis į LR Prezidentą padėti PLB prisidėti prie Lietuvos 1000 metų vardo paminėjimo ir atitinkamai pažymėti kraštų LB istorijas ir veiklą.

Suvažiavime buvo proga susipažinti su kitų bendruomenių pirmininkais ir veikla, PLB valdybos nariais ir TMID'o atstovais. Man teko nakvoti kambaryje su Austrijos atstove Milda Gebhart. Suvažiavime dalyvavo Liuksemburgo nauja LB atstovė. Daug Europos kraštų įsteigė lietuvių bendruomenės. Teko ir vėl užmegzti ryšius su Estijos LB pirmininke.

Užbaigdama suvažiavimą, PLB Valdybos pirmininkė dr Regina Narušienė visiems padėjo už jų dalyvavimą ir įnašą ir sakė "iki pasimatymo 2009 metais liepos mėnesį PLB Seime".

Laiškas kviečia diskusijai...

VARDAI IR PAVADINIMAI

Kiekvienas iš mūsų vertiname savo vardą ir pavardę taip pat ir mūsų Tautos vardą.

ALB Melburno Apylinkės Valdyba organizuoja

Susitikimą su "Lithuanian Papers" redaktorium Algimantu Taškūnu,

Melburno Lietuvių Namuose, sekmadienį - rugsėjo 7 dieną, 13 val. Pranešimo temos dviguba pilietybė, Lithuanian Papers.

Melburno Apylinkės Valdyba.

Melbourno Pensininkų Dėmėsiui

Kviečiame atsilankyti į Melbourno Pensininkams ruošiamus pietus, kurie įvyks š.m. rugsėjo 9, 11 val. antradienį Lietuvių Namuose.

MPS valdyba

Melbourno Lietuvių Katalikų Parapijos Neeilinis Susirinkimas svarstyti Parapijos Konstituciją

Š.m. spalio 19, sekmadienį, 1 val. p.p. Lietuvių Namuose

Parapijos Taryba kviečia visus parapijiečius dalyvauti šiame susirinkime, kuriame bus baigiama svarstyti parapijos konstitucija, ("Constitution of the Lithuanian Charities Society"), kurios svarstymai nebuvo baigti per Parapijos Metinio Susirinkimo 2007 lapkričio mėnesį.

Norintieji iš anksto susipažinti su siūloma konstitucija prašome kreiptis pas: **Rūtą Švambarytę, Stefaniją Simutyte arba Alį Klimą**, sekmadieniais prieš bažnyčios priešpo lietuviškų pamaldų, arba Lietuvių Namuose. Galite skambinti Rūtai Švambarytei, tel. 03-94314852.

Norintieji siūlyti pakeitimus prašome jos pateikti raštiškai mažiausiai septynias dienas prieš susirinkimą, t.y. prieš spalio 13, siunčiant sekančiu adresu: **H. Antanaitis, 4 Robert St. North Balwyn, Vic. 3104** arba asmeniškai perduodant bent kuriam Parapijos Tarybos nariui: Henrikui Antanaičiui, Daliai Didžienei, Rūtai Švambarytei, Algiiui Klimui, Povilui Kvietcinskui ir Stefanijai Simutytei.

Parapijos Taryba

PADEKOS

Mirus a.a R. Kaunienei, nuoširdžiai dėkojame I. ir S. Tamošaičiams, testamentu vykdotojams, už \$500 auką MKM Draugijai.

Dėkingos Draugijos Narės

Nuoširdžiai dėkojame Juozui Balčiūnui už \$100 auką Melb. Katalikų Moterų Draugijai

MLKMD-jos Valdyba

Melb. Katalikų Moterų Draugija dėkoja Ferdinandui Gužui už \$100 auką. MLKMD-jos Valdyba

"For Nerija"

*There's a new dancer in heaven,
Leading in a line of exquisite angels,
Doing her part,
But on earth we're left with sadness,
So many aching hearts.
She had so much potential,
So much yet to give,
Why at times aren't the most
beautiful and talented
Given longer to live?
We won't forget her flying polkas,
Her elegance and grace
Her place in flower dances
Will be so hard to replace.
Up above there's a Lithuanian
princess,
They're welcoming her there
But for us left behind
The stage is empty...
It's just too much to bear...*

Pazįstama



Kunigas Juozas Petrauskas mirė š.m. rugpjūčio 28, sulaukęs 86-erių metų. Laidotuves vyko rugsėjo 3, 11 val. Mary McKillop bažnyčioje, Keilor Downs, Melbourne.

Petras Sungaila

1924.2.22-2008.2.17

This is an extract from Barbara Sungaila's tribute to her father:

... "Petras was fiercely intelligent with a life-long thirst for education. He told how he used to plow the fields on his family farm with a book propped on the plow in front of him. He pushed hard to finish his education and become a teacher in Lithuania. When he came to Australia, he worked in his allotted migrant employment postings, both in the timber mills at Mansfield and at the Melbourne docks - but he still dreamt of improving his life. He went back to teaching. Not only did he complete his Australian teaching qualifications, he also obtained a Bachelor of Arts from Monash University. This was not easy. He worked full time and studied part time after hours, his subject choices constrained by what was on offer when he was free. Wanting to do his very best he would memorize entire essays, that he had written and grammar checked, for exams. He would pace the house reciting huge chunks of renaissance and reformation history until they were committed to memory.

This tenacity carried through in his passion to have Lithuanian recognized as a year 12 subject in what was then the Higher School Certificate examination. He lobbied language departments in Victorian Universities and gained strong allies in his cause, eventually achieving his aim.

This victory was not only important in terms of Lithuanian language teaching but for all community languages; as the standing committee structure developed for Lithuanian was adopted across the state.

...He also loved to make things. He built houses - full size ones in Fawkner, Carrum and East Brighton, as well as doll's houses - for me and later for (granddaughter) Gabi. When I was a small child, he bought land at Mount Martha and built a bungalow under the pine trees... Only a few years ago he was pleased to see that the oaks he had raised from acorns were now mature trees. This is perhaps the most apt metaphor for his life. He always saw the possibilities in tiny seeds and would nurture them into fruition.

I am one of those tiny seeds - he helped make me into the adult that I am today. He loved me and was always concerned for my welfare. I loved him and I will always miss him.

"Gold Coast Community Newsletter"



A. † A. Antanui Ramanauskui mirus,

nuoširdžią užuojautą siunčiame žmonai Liucijai, Draugijos narei, jos šeimai ir artimiesiems.

MLKMD-jos Narės

Skaudžios netekties valandą, mirus tautinių šokių grupės "Gintaras" vadovei

A. † A. Nerijai Žemkalnytei,

nuoširdžiai užjaučiame šeimą ir artimuosius.

ALB Krašto Valdyba

Netikėtai mirus "Gintaro" tautinių šokių grupės vadovei,

Nerijai Žemkalnytei,

reiškiame gilią užuojautą tėveliams Snieguolei ir Gabriui bei artimiesiems.

"Dainos Sambūrio" choras

Mielai lietuvaitei A. † A. Nerijai Žemkalnytei

Melbourne staigiai mirus,

giliai užjaučiame jos tėvus Gabrij ir Snieguolę, brolij Kuka,

IŠDYKĖLIAI

Andrius Stanislauskas

Gana sportiškos išvaizdos senelioką baigia nušokdinti du vaikaičiai: abejais mažyliais vedinas jis ristele prašvilpia man pro šalį, bet netoli. Ties laiptukais mažoji „užsiožiuoja“ ir reikalautė reikalauja ją ant rankų nunešti. Kol seneliokas kelia mažąją nuo žemės, berniokėlis ištrūkęs, nudulkėjo gatvę, su pagaliuku barškindamas per tvoras. Paspartinio žingsnį ir seneliokas, bet mažylis jau dingo už kampo...

Parduotuvėje vėl susidūriau su trijule: berniokėlis, nušlavęs iš lentynos prekes, pats ten įsikūrė ir nesiruošė aplėisti pozicijų. Paspiktinčius pardavėja gėdino senelioką, aplinkui susirinkę pirkėjai karštai komentavo padėtį, o mano kaimynėlis tūpčiojo padėtyje be išėjimo ir dar labiau siutino aplinkinius. Kol jis stovėjo tarpueilio vidury - negalėjo pasiekti išdykėlio. Pasilenkus link jo, ant rankų esanti mažoji kaipmat pasinaudodavo padėtimi ir čiupdavo nuo prisirišusių lentynų ryškiausiai įpakuoatas prekes...

Kaip toj pasakoj: ištraukei kairę koją- įklimpo dešinė. Ištraukei dešinę- įklimpo kairė... Na, kas nors padės, numojau ranka ir paskubėjau prie ištuštėjusių kassų, kol užsiožiuosiu minia spietėsi prie išdykėlio...

Pakeliui į kasas sekančiame tarpueilyje kiceno dar vienas be priežiūros mažulis. Eidamas jis pirščiu rodė į lentynose gulintčius daiktus ir spėjojo: „...niam, niam, niam?“ Užsiožiuoplinęs atsitrenkė į pirkėjo kojas, išlėto pakėlė noselę, įvertino padėtį ir pareiškė savo nuomonę: „ne niam.“ Akivaizdu, kad mažulis labai kruopščiai dirbo, dalindamas aplinkinius į

valgomus ir nevalgomus. Tačiau kažkur gimdytojai jo ieškojo ir pergryveno...

Ties kryžkėle mažulis sustojo ir svarstė, kur jam būtų įdomiau: ar į kitą tarpueilį, ar tiesiai už prekystalio nerti? Momentas buvo palankus pagauti keliauninką ir aš jo nepraleidau: „ku ku“ užkalbinau. „Aha“ - atsakė man, „Ar tu čia vienas?“ „Aha“ ir vėl patvirtino spirgelis. „Gal nori lipti į mano vėžimą?“ - gundžiau mažylį „Aha“ - sutiko tasai ir su dideliu džiaugsmu ėmė keberiotis į maniškį. Aš lyg ir padėdama, čiupau už pakarpas ir traukiau vaikiuką aukštyn, bet tikrumoj, tai jau laikiau jį ir dairiausi mamos...

Atsirado, tik ne mama, o tėtis. Akimis padėkojė stvėrė savišką, persimetė per petį, kaip parduodama aviną ir nuskubėjo link kassų. „Ahaaa“ - dar suspėjau išgirsti nusiminusį balselį, kas turėjo reikšti- nepasisekė...

Apsipirkusi slenku namo ir ties tais pačiais laipteliais vėl susidūriau su sportiškuoju senelioku bei jo vaikaičiais. Istorija kartoja- mažoji reikalauja „opa-pa“, - tai yra, kad ją ant rankų per laiptus užneštų, bet škart senolis nebepalaidžia mažyliu rankelių ir įkalbinėja parodyti, ar jiedu moka lipti? Šypsaisi, o mintyse abejoju ar pavyks tokius ožiukus prisnekinti. Tuo tarpu kaimynėlis man pasiguodžia: „tie vaikučiai tokie geri, tokie mieli, bet va judvieju mama labai griežta ir vis mažuosius skriaudžia...“

Visai ne tokio teksto tikėjaisi po epopėjos parduotuvėje... Betgi pasitvirtino taisyklė, kad meilė ir akla, ir kurčia, todėl pritariu kaimynui ir tiek.

...have a chuckle...

There was a very gracious lady who was mailing an old family Bible to her brother in another part of the country. 'Is there anything breakable in here?' asked the postal clerk. 'Only the Ten Commandments,' answered the lady.

There is the story of a pastor who got up one Sunday and announced to his congregation: 'I have good news and bad news. The good news is, we have enough money to pay for our new building program. The bad news is, it's still out there in your pockets.'

Pakalbėkime apie sveikatą...

Kuo naudingas fluoras?

Reklama tvirtina, kad fluoras dantims būtinas, o medicinos žinyne teigiama, kad gali jiems pakenkti. Jei, norėdami apsaugoti nuo pažeidimų dantų emalį, pultume valgyti žuvį, vartotume fluoro turtingą dantų pastą, kramtomąją gumą su fluoru ir maisto papildų su juo, o gertume

Pataisymas skautų žinutėje apie Tautinė Stovyklą Lietuvoje

Tenka atitaisyti klaidingas žinias dėl Tautinės stovyklos dalyvių skaičiaus, nes iš Australijos stovyklon nuvyko 19 iš Sydnejaus "Aušros" tunto ir 3 iš Melburno "Džiugo" tunto. Taip pat Rajono vadas Henrikas Antanaitis ir Narcias Ramanuskas stovyklon neatvyko. **Atsiprašau už gautas netikslias žinias.** Brolis Vytas

SPINDULĖLIAI

Mt. Buller

Vieną ketvirtadienį, aš su šeima važiauvau slidinėti į Mt. Buller. Mes važiavom keturias valandas. Į kalno viršūnę, mus užvežė 4x4 taksi. Namuose palikome krepšius, nubėgom ant kalno slidinėti. Išsinuomavom batus ir slides

Kieme, pievelės vidury stovėjo tik pirmuosius žingsnelius žengianti pati mažiausia namo gyventoja ir šypojsi. Dar nešienauta, todėl žolė siekė mažulės kelius ir neugalima kliūtimi trukdė žingsniuoti. Bet mažoji aiškiai džiaugėsi tokiu kilimu ir nedrąsiai trepeno kojėle...

„Ką čia darai?“ klausiu. „Alio, alio“ - atsakė mažoji, pakėlus rankelę su mobiliuoju! „Lelia- lelia“ - dar pridūrė pakėlus rankelę su pačia madingiausia Barbe, nustverta už puikiųjų plaukų... „Tai tu ne viena, o su Barbe?“ - tęsiu pokalbį. „Baba“ - mosteli mobiliuoju gatvės link mažoji. Ir tikrai, šaligatvyje močiutė šnekučiuojasi su kita, supančia savąjį vežimėlyje...

Akivaizdu, kad napriglausiu, todėl atsisveikinau ir suku savo laiptinės link. Pirmo aukšto lange šmėsteli vaikiškas veidelis ir aš jau žinau, kad turėsiu viešnelę. Dar nespėjau ir batelių nusiauti, kai mažos rankelės plekšenimas į duris praneša, kad kažkas, skambučio napsiekiantis, atėjo pas mane. Atidarau duris, o už jų nedrąsiai mindžikuoja mano mažoji kaimynėlė. „Ko norėjai?“ - padedu jai pradėti kalbą ir tikiuosi, kad pradžioje bent pasisveikins. „Aišku, saldainių!“ - be menkiausios abejonės atsako mažoji. „O kaip bus su dantukais...“ - užvedu visiems vaikams nusibodusią temą. „A, tiek to - nusileidžia viešnia, - tiks ir kompas...“ Ir, nubraukusi mane nuo durų, nuriudėjo tiesiai prie kompiuterio, pakeliui nučiupusi nuo sofos pagalvę.

„Na, na - pagalvoju, - o paprašyti įjungti vis tiek teks!“ Bet neteko. Mažoji drąsiai spustelėjo ir ką reikia, bei, nučiupusi peliuką, drąsiai nėrė į žaidimą... Na va, štai tau ir darželinukė!

Nušuostė nosį žilai galvai, to net nepastebėdama...

Šito buvo maža- manoji viešnia dar ir žaidė priešingai nei programoje numatyta, todėl kompiuteris sukosi ir žiopčiojo ne ką menčiau už mane. Antai, ekrane blaškėsi pasišaukęs katinas, kurį su peliuko valdoma šluota reikėjo drausminti. Tačiau mano viešnei atrodė kitaip ir ji šluota vašino visus kitus žaidimo dalyvius, o katiną gynė ir vis mokino. Kai tasai patrakėlis stryktelėjo nuo tvoros į atvirą langelį, maniškė jam geruoju siūlė grįžti. Kai tas nepaklausė dar ir į užuolaidas įsikabino, mažoji pergryveno, kad tos supliš ir katinėlis nugrius... O kai tasai iš tikro su nuplėšta užuolaida įkrito į šalia stovintį akvariumą, mažoji jau kvietėsi į pagalbą mane- prašė pakelti nuo grindų ištiškusią žuvytę, nes jai labai šalta...

Kaip su peliuku valdoma šluota pakelti žuvytę- nežinojau. Galėjau tik katiną pamurkdyti vandenyje. Tačiau tuo metu atsidarė kambario durys ir ekrane pasirodė piktas šeimininkės siluetas. Į šonus išsprendusios rankos nieko gero nežadėjo... Čia mano viešnelė mikliai nuslydo nuo kėdės, užlindo man už nugaros ir proverksmiu sušnibždėjo- „čia ne aš, čia tiklai tiklai ne aš!“ - ir paprašė manęs patvirtinti jos žodžius...

Na, su šeimininke susišnekėti mokėjau tik vienu būdu- išjungiant kompiuterį, - o kai atsisukau, mano viešnelės ir pėdos buvo ataususios. Kitąkart sutikusi ją paklausiau, kada vėl ateis pažaisti su katinu? „Kai išsikraustys piktoji šeimininkė, būtinai ateisiu- pažadėjo“. Belieka nusipirkti naują žaidimą, prieš tai patikrinus, ar jame nėra blogiukų, ir viešnelė garantuota. Na, o jei dar žirniukų nupirkčiau, - ištįstų visa eilė mažų išdykėliukų ties mano durimis ir ne tik iš nuosavo, bet ir iš gretimo namo kiemelio...

KVIEČIAME VAIKAI

2008 rugsėjo 22-27 organizuojama Melburno lietuvių mokyklos

STOVYKLA

Norite, kad Jūsų vaikas turiningai ir įdomiai praleistų laiką, įgytų ir tobulintų lietuvių kalbos įgūdžius, susirastų naujų draugų?!

Tuomet geriausias pasirinkimas - STOVYKLA! Stovykloje vaikai susipažins su mokytoja, atvykusia iš Lietuvos. Programoje kūrybinės užduotys, žaidimai, inscenizacijos, konkursai, darbiai, kulinarija, ekskursija.

Savaitės pabaigoje rengiama stovyklėlės uždarymo ŠVENTĖ!

Į stovyklą kviečiami 3-16 metų vaikai, nežiūrint jų lietuvių kalbos mokėjimo lygio. Programa bus pritaikyta skirtingo amžiaus vaikams.

KVIEČIAME VISUS!

Skambinkite A. Tučiūtei ir registruokitės telefonu: 0411345636 arba teiraukitės e-paštu litconmelb@bigpond.com

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

\$5000 a.a Zigmąs Augaitis (\$5850)

\$4000 Brolis Vytas (\$6550)